

העירום שהטריד את רגב היה חלק מחוויה מרשימה

במופע של הכוריאוגרפית ליה רודריגז בפסטיבל ישראל נעשה שימוש בפלסטיק כדי לתאר מאבק בין גוף האשה, לדימוי שלו וכדי ליצור אילוזיה מדהימה של סערה

רות אשל

"פינדורמה". בשביל זה קיים הפסטיבל צילום: SAMMI LANDWEER

מגלות סימני חיים אבל כבר אינן מודעות למתרחש ואינן רואות, ומה שנשאר זו התגובה למפגש אקראי עם גוף אחר. החמישה נתלים זה על זה בחיפוש אחר עור גן הצלה ותוך כדי כך מטביעים אחד את השני. נוצרים גושים מרהיבים של גופות הנפגשות יחד ועם כל גל, נזרקות מגולגלות לכל עבר. פתרונות נוספים של שימוש בפלסטיק יוצרים מערבו לות ומנהרות של גלים מדוי מיינים. האפקט מרשים. ואחרי שהסערה שככה מוטלות הגופות, בתוך ערימת הפלסטיק. הן קמות לאטן ונעלמות, וערימה של הפלסטיק המעוק, שאיבד את כל כוון, מועמסת על אחד הרקדנים שעובד את הבמה.

בשלב זה אפשר היה לסיים, אבל שוב חוזרים הפרפורמרים, מפורים כדורי מים על כל הבמה, והקהל מתערבב זה בזה בין הכדורים, והרקדנים חוזרים וגולשים בין הצופים. היה בכך אלמנט צפוי וגם נעדר ממנו הקסם הקודם.

לסיום, מלה טובה לאיציק ג'ול, המנהל האמנותי של פסטיבל ישראל. "פינדורמה" הוא המופע הרביעי שאני רואה בפסטיבל השנה ויוצאת ממנו בחוויה של צפייה במופעים לא שגרתיים. בשביל זה קיים הפסטיבל.

"פינדורמה" (ברזיל) מאת ליה רודריגז, דרמטורגיה: סילביה סוטר, עיצוב תאורה: ניקולס בודייר. פסטיבל ישראל, תיאטרון ירושלים, 14.06

בין פסיכיות לאקטיביות, נורק על ידי הגלים, מועף בכוח על ידי עוצמה שאינו יכול לעמוד נגדה, ומצד שני, תופש כל הזדמנות בין גל לגל לגייס כוחות פנימיים כדי להתרומם, לשאוף אוויר לפני הגל הבא. יש יופי פואטי במאבק ההישרדות של הגוף הלבן הקטן של האשה העשוי מחומר סמיך ומרוכז, בניגוד להררי החומר של הפלסטיק השקוף. יש כאן גם מאבק בין הדבר האמיתי, הגוף של האשה, ובין הדימוי שלו, ונראה שהאחרון מנצח ויוצר אילוזיה מדהימה של סערה.

בחלק השני מפורות על הפלסטיק חמש גופות של גברים ונשים עירומים. פתרונות חדשים של שימוש בפלסטיק יוצרים דימוי שהן מוטלות במצולות. הן

את כדורי המים השוטפים את הפלסטיק, מה שמגביר את קצב הגלגול. קבוצת פרפורמרים אחת זת בפלסטיק בשני צדדיו ומתחילת תזמון כוריאוגרפי מדויק של ניצור הפלסטיק בעוצמות שונות. נוצרים גלים קטנים ומהירים, גלים גדולים הנישאים ביופי רב על גלי האוויר מתחתיים, ועד קירות של צונאמי המתקדמים משני הצדדים ומבקשים להטביע אותה. הפרפורמרים שמפעילים את הפלסטיק רצים איתו, מפעילים אותו כמו בתיאטרון שחור או בתיאטרון בובות, מעלים, מורידים, חובטים, צועקים. הרחש של הפלסטיק יוצר תפאורה קולית משלו.

התנועה של הרקדנית נהפכת לגוף שנאבק על חייו, והוא נע

המופע המרשים של הכוריאוגרפית הברזילאית ליה רודריגז – שהיה כנראה בין מופעי העירום שעוררו את המתה של שרת התרבות מירי רגב והוביל לה לאיזומה לשלול תקציב מפסטיבל ישראל – נקרא בשם "פינדורמה", שמה של ברזיל לפני הכיבוש הפורטוגלי. הוא הוצג על הבמה של תיאטרון שרונבר בירושלים שהוקף כולו במסכים שחורים, מבודד משאר העולם.

הקהל מסתובב על הבמה, חלוקי יושב על כמה כיסאות ספורים מבלי לדעת למה להמתין. נכנסת קבוצת רקדנים הנושאת עמה פלסטיק מקופל, מניחה אותו על הרצפה, ובתנועה מדויקת כמו בטקס דתי מתחילה לפרוש אותו. שכבה אחרי שכבה הפלסטיק נפרש, נוגס בשטח, והקהל מוצא את עצמו מתארגן לאורך הפלסטיק שחוצה את הבמה מצד לצד. הרקדנים חוזרים עם דליים שקופים עם מים, ובהם כדורים שקופים רוטטים מלאי קסם באור המלאכותי. האווירה הטקסית ממשיכה והרקדנים מפורים בזהירות את כדורי המים על הפלסטיק הנראים כמו מדוונות לבנות. רקדנית עירומה נכנסת, לא חרששפכה על עצמה בקבוק מים, ונשכבת, הפנים מופנים מטה כמו של גוף המוטל על החוף לאחר סערה. הכל מוכן.

גוף הרקדנית הרטוב מתחיל להתגלגל באטיות, דורס ומפוצץ